

Гей ти, куле метка,
лита куле — пекуча, переймиста,
гей ти, люта, підступна розлучнице,
полети понад чорними кручами,
попід соснами попід могучими, —
і, в сосновий сучок поціливши,
повдовій там, віки повікуй,
вий, безчеснице,
вий, побовтюхо,
як бездомна зозуля, куй, —
та не розкущайся,
та не розкущайся,
та не розкущайся —
на смерть парубоцьку,
на горе дівоче,
материнське сирітство —
не розкущайся!

Гей ти, куле
маленька, співуча,
гей ти, чорна забродо несити,
Політай та політуй над світом,
над дощем у траві,
над калиною в березі,
білим квітом її весільним
і, в калиновий сук поціливши,
засихай у довічній сухоті,
пропадай там навіки пропадом, —
та не пий червоної крові,
та не їж білого мозку,
та не довбай жовтої кості, —
на рани болючі,
на стогони смертні,
на плачі й голосіння —
не розкущайся!

Гей ти, куле,
повійнице круппівська,
гей, примаро всесвітня,
жалка, і дзизкуча, й жагуча,

в кругосвітнім своїм злополуччі
залети у терни, що в яругах,
зав'яжись у сучок терновий, —
заіржавій там, перетлій,
розсипайсь на осиний рій,
сплачся, стікши рудою сльозою,
злийся з талого снігу водою,
закрутись і звихрись порохами,
розсипайся на прах з ворогами —
та не розкущайся,
та не розкущайся,
та не розкущайся!

1986

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.